

Labą dieną, gerbiamas Antanai Smetona,

Rašo Jums Liepa iš mažo Lietuvos miestelio - Kaišiadorių. Nors mūsų miestelis yra nedidelis, gal ir ne kiekvienas lietuvis jame pabuvojęs, bet tikrai žinau, kad Jūs, prezidente, esate buvęs mano gimtuosiuose Kaišiadoryse ne kartą.

Tai buvo seniai, daugiau kaip prieš šimtą metų. Kai 1919 metais pro Kaišiadoris pradėjo riedėti pirmieji traukiniai, mano prosenelė Zofija dirbo Kaišiadorių geležinkelio stoties restorane padavėja. Tuo laiku tai buvo didelis ir plačiai žinomas restoranas. Šiame restorane dažnai lankydavotės ir Jūs. Kai pietaudavote, mano prosenelė Jus aptarnaudavo. Ji mano mamai pasakojo, kad Jūs buvote mandagus, kultūringas, visada paklausdavote, kaip sekasi. Nors prosenelė dirbo paprasta padavėja, Jūs su ja elgėtės ir bendravote labai pagarbiai. Ji visą gyvenimą didžiavosi tuo, kad teko garbė bendrauti su Jumis, prezidente. Tikiuosi, kad Jūs prisimenate jauną, šviesiaplaukę restorano padavėją Zofiją, kuri pasididžiudama pasakodavo apie Jus savo vaikams ir anūkams.

Šį laišką rašo tos padavėjos proanūkė Liepa. Apie Jus iš artimos aplinkos aš girdžiu nuo pat savo vaikystės. Todėl labai domiuosi Jūsų gyvenimu, nuveiktais darbais. Esu dėkinga Jums, kad 1918 metų vasario 16 dieną buvote vienas iš dvidešimties Lietuvos Tarybos narių, pasirašiusių Lietuvos Nepriklausomybės Aktą. Šis aktas suvienijo žmones, kurie kovojo už laisvą, nepriklausomą Lietuvą. Jūs – pirmasis Lietuvos prezidentas, garsus tautinio atgimimo veikėjas, filosofas, pedagogas.

Aš laiminga, kad gimiau ir augu laisvoje, nepriklausomoje Lietuvoje. Didžiuojuosi, kad mūsų tauta, nors ir maža, bet vieninga ir stipri. Džiaugiuosi, kad galiu kalbėti gimtąja kalba, galiu skaityti mūsų tautos klasikų kūrinius, domėtis lietuvių tradicijomis, papročiais ir juos puoselėti. Aš myliu Lietuvą, nes tai – mano gimtinė, mano šeima, mokykla, mokytojai, draugai.

Gerbiamas prezidente Antanai Smetona, Jūs buvote, esate ir būsite svarbi mūsų šalies istorijos dalis. Jūs – viena žymiausių ir kartu prieštaringiausių asmenybių XX amžiaus Lietuvos istorijoje. Esu tikra, kad apie Jus pasididžiudama kalbės dar ne viena Lietuvos karta.

Atsisveikindama noriu Jums skirti savo sukūrtas eiles.

LIETUVA

Lietuva, esi brangi.

Tu - Tėvynė nuostabi.

Čia taip gera ir smagu,

Čia aplinkui daug draugų.

Skamba juokas ir daina,

Šventė, nuotaika gera.

Džiaugiasi mūs Lietuva,

Nes dabar yra laisva.

Gera čia visiems gyventi,

Gera būti mums kartu.

Lietuva mums – tai gimtinė,

Lietuva - savi namai .

Liepa Staninaitė

Kaišiadorių Vaclovo Giržado progimnazijos

7 d klasės mokinė